

OD REDAKCJI

Słowiańszczyzna Wschodnia i pogranicze polsko-wschodniosłowiańskie jako obszar dialogu kultur to hasło, pod którym odbyła się w 1997 roku konferencja naukowa zorganizowana przez dwie katedry słowianoznawcze (Kultury Bizantyńsko-Słowiańskiej i Literatur Słowiańskich) KUL.

Tradycyjnie we wrześniu, od wielu lat sławiści organizują swoje doroczne spotkania naukowe w Kazimierzu Dolnym, w Domu Pracy Twórczej KUL. Dostarczają one opracowań tematów ważnych dla polskiego słowianoznawstwa, które nie mogły być podejmowane w powojennym okresie z przyczyn ideologicznych. Dorobek tych konferencji publikują systematycznie „Roczniki Humanistyczne” TN KUL – seria Słowianoznawstwo, z. 7.

Na ograniczoną ilość zaproszeń do udziału w konferencji skierowanych imiennie do slawistów krajowych i zagranicznych, którzy od lat współpracują z naszym środowiskiem, odpowiedziało dwadzieścia osób. Wszyscy uczestnicy tego spotkania – świetnie zorientowani w preferencjach badawczych kulowskiego środowiska – zaproponowali tematy z zakresu *sacrum* chrześcijańskiego, dotyczące takich zagadnień jak: *sacrum* w kulturze, religia i Kościół w dziejach oraz dniu dzisiejszym, spotkanie chrześcijańskiego Wschodu i Zachodu wczoraj i dziś.

Ku zaskoczeniu, ale jednocześnie i zadowoleniu organizatorów, na wyróżniający się krąg tematów wyrósł blok poświęcony myśli słowiańskiej w posługiwaniu apostołskim Jana Pawła II. Wśród nich znalazło się sprawozdanie prof. Ryszarda Łużnego na temat wystąpień referatowych dotyczących Słowiańszczyzny wschodniej na sympozjum slawistycznym: *Współcześni Słowianie wobec własnych tradycji mitów i fobii kulturowych. Zjednoczenie Europy a problemy słowiańskie* zorganizowanego z inicjatywy Jęgo Świątobliwości Jana Pawła II

(Castelgandolfo, sierpień 1996). Obok referenta w pracach wspomnianego sympozjum uczestniczyły czynnie jeszcze dwie osoby z kulowskiego środowiska slawistycznego, a mianowicie: prof. Stefan Kozak i dr Aleksandra Stankowicz.

Na tegorocznej konferencji w Kazimierzu odnotowane zostało także piętnastolecie reaktywowania słowianoznawczego ośrodka badań i studiów w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W związku z rocznicą odbyła się dyskusja panelowa pt. *Pierwszych piętnaście lat ośrodka slawistycznego w KUL: stan faktyczny i próba bilansu, dokonania, zamierzenia na przyszłość*. Dyskusję zagał prof. Ryszard Łużny, który wobec pewnych zakusów likwidacyjnych względem slawistyki, starał się odpowiedzieć na pytanie: dlaczego KUL nie może – zarówno obecnie, jak i w przyszłości – redukować słowianoznawstwa do rusycystyki? Drugim ważkim głosem w tej dyskusji była wypowiedź prof. Michała Łesiowa dotycząca stanu zaawansowania lubelskiego językoznawstwa słowianoznawczego. Wystąpienia dyskutantów tej części konferencji odnosiły się do działań edukacyjno-dydaktycznych, dorobku badawczego i poczynąń naukowo-organizacyjnych.

Materiały z konferencji *Słowiańszczyzna Wschodnia i pogranicze polsko-wschodniosłowiańskie jako obszar dialogu kultur* zostaną opublikowane w „Rocznikach Humanistycznych” – seria Słowianoznawstwo za rok 1997 i zadeedykowane prof. Ryszardowi Łużnemu, animatorowi kulowskiej slawistyki i do niedawna jej kierownikowi na siedemdziesięciolecie jego urodzin.

Aleksandra Stankowicz